

[Christmas Møller.]

fælde bliver det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) eller en af de andre, ved man jo ikke, men jeg haaber, som sagt, inderligt, at vi fra næste Samlings Begyndelse maa befri det ærede Medlem for Besværlighederne.

Men dette, at det ærede Medlem udtrykker sig saaledes, kan nu ikke tilsløre den Kendsgerning, at det ærede Medlem og hans Parti, som var saa ivrige efter at stille Ændringsforslag til Finansloven, dengang de ikke var repræsenteret i Finansudvalget, som, tror jeg, engang stillede op imod 200 Ændringsforslag — og det kan vel ikke være gaaet saadan tilbage med Aandsevnerne, at de ikke kunde tage dem op igen —, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og hans Parti nu, da de er repræsenteret i Finansudvalget, over for Offentligheden har dokumenteret, at hele det Angrebsstof, de havde over for de andre udvalgsberettigede Partier, har de maattet lade ligge. For naar de kunde stille Ændringsforslag, da de var uden for Finansudvalget, kunde de vel i hvert Fald ogsaa stille dem, naar de er repræsenteret der, og kunde det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) ikke klare det alene, havde han jo altid det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen til at hjælpe sig.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) talte dernæst, som han saa ofte har gjort det, i stor Udstrækning mod Produktionsindgrebene. Jeg har ofte sagt til det ærede Medlem, og jeg vil gerne gentage det her i Nat, at det ærede Medlem og hans Parti har stemt for Englandstraktaten af 1933, som havde de voldsomste Statsindgreb til Følge her i Landet — Englandstraktaten med dens Krav om Køb af bestemte Varer, med dens Krav om øget Køb, som der staar i Indledningen til Traktaten. Englandstraktaten med dens Kontingentering af Flæskesalget til England er i sine Konsekvenser, ogsaa med Hensyn til andre Lande, det stærkeste Statsindgreb af alle de Statsindgreb, der har været. Denne Traktat har det ærede Medlem og hans Parti stemt for, og derfor tror jeg nok, at næste Gang vi skal have et Svineudvalg, skal vi have det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) ind i det, og saa skal det gaa ham paa samme Maade, som det er gaaet ham i Finansudvalget, at naar han har siddet der en Omgang, er han kureret; saa kommer han nemlig ikke med alle sine mere eller mindre urimelige Ændringsforslag, som han gjorde i gamle Dage.

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig

Frisch vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det var ikke urimeligt over for det ærede Medlem og hans Parti at gøre følgende Betragtninger gældende. Man vilde have Lønnen fastsat af det offentlige, en Løn, som Landbruget ikke kan betale. Det er en Livsinteresse for Systemet, at Landbrugets Produktion opretholdes. Hvorledes skal saa Landbrugets Produktion opretholdes, Arbejdskraften derude opretholdes, naar man andre Steder fastsætter en Løn højere end den, Landbruget kan betale? Det fører med matematisk Nøjagtighed til det Stavnsbaand, som det ærede Medlem haanende omtalte over for os — der er intet som helst ulogisk eller urimeligt i den Tale.

Den højtærede Statsminister havde jeg rettet et Par meget alvorlige Henstillinger til. Jeg havde rettet den Henstilling til den højtærede Statsminister og til den højtærede Udenrigsminister, at denne Regering ud fra den Stilling, den nu engang havde paa et saa vigtigt Omraade som Forsvaret, burde søge at samle i Stedet for at splitte. Jeg har Lov til at sige, at mit Parti ved den Stilling, vi har indtaget, har vist sin Vilje til at lade tidligere Strid hvile, men den højtærede Statsminister er jo i Realiteten fuldkommen afvisende. Jeg henstillede til Overvejelse paa samme Maade Spørgsmaalet om Valutacentralen. Der kan jo ikke være den fjerneste Tvivl om, at jo længere dette System virker, jo vanskeligere bliver det for os selv at arbejde med, men ogsaa her afviser Regeringen vor Anmodning.

Jeg bebrejder Statsministeren de Udtalelser, han fremsatte om Voldgiftsretten. Den højtærede Statsminister skulde her have fulgt sin Kollega Handelsministeren og have tiet, for i Virkeligheden var det fuldkommen usømmeligt, at Landets Statsminister, naar der ved Lov er nedsat en Voldgiftsret, giver Udtryk fra Folketingets Talerstol for, hvorledes denne Voldgifts Kendelse skal være. Og ikke mindre usømmeligt var det, at den højtærede Statsminister i Anledning af, at et Medlem af Rigsdagen, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, omtalte rent faktisk, hvordan Forhandlingerne i Voldgiftsretten var foregaaet, blandede det ærede Medlems private Forhold til en privat Erhvervsvirksomhed ind i hans Stilling her i Tinget. Men den Maade, paa hvilken den højtærede Statsminister mente sig beføjet til at omtale det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Stilling til et stort Firma her i Landet, og den Maade, den højtærede Statsminister mente sig beføjet til at angive Voldgifts-